

RÓŻANIEC – SKARB, KTÓRY TRZEBA ODKRYĆ

I Bocheńskie Sympozjum Mariologiczne. Bochnia 20 września 2003 r.

Tradycja chrześcijańska zna liczne i zróżnicowane formy modlitwy, poprzez którą chrześcijanie starają się odnawiać i potwierdzać swoją wspólnotę z wyznawanym przez siebie Bogiem. Nie ulega wątpliwości, że ośrodkiem modlitwy chrześcijańskiej jest liturgia, będąca szczytem całego działania Kościoła, źródłem każdej i całej jego siły. To w niej jest „budowany Kościół Chrystusa”, jak powie święty Tomasz z Akwinu. Dlatego też chrześcijanin jest świadomy, że modlitwa Kościoła, na którą składa się liturgia eucharystyczna i liturgia godzin, kształtuje jego życie i dostarcza mu codziennego pokarmu poprzez słowo i Komunię świętą. To wszystko – jak przypomina papież Jan Paweł II w liście apostolskim *Novo millennio ineunte* – wymaga, aby słuchanie słowa Bożego stało się spotkaniem z Biblią, która przekazuje wierzącemu żywe słowo Boże, będące wyzwaniem, ukierunkowaniem i twórczym dla codziennej egzystencji (por. nr 39).

Szanując ten prymat, chrześcijanin – właśnie mając na względzie takie kontynuowanie modlitwy liturgicznej, by stała się modlitwą nieustanną i by udoskonalała sztukę rozmowy z Bogiem – może i powinien odwoływać się także do innych form modlitwy. Wśród tych modlitw – w ramach tradycji Kościoła zachodniego – wyjątkowe miejsce zajmuje różaniec. Wielu świętych praktykowało modlitwę różańcową,

znajdując w niej skuteczne narzędzie do odnawiania swojej zażyłości z Bogiem. To wyjątkowe znaczenie różańca wynika właśnie z tego, że – jak podkreślił papież Paweł VI w adhortacji *Marialis cultus* i jak przypomina papież Jan Paweł II w liście apostolskim *Rosarium Virginis Mariae* – stanowi on „podporę” liturgii, kształtując w wierzącym ducha modlitwy. Jest on autentyczną szkołą modlitwy osobistej, która prowadzi do pełnego przeżywania modlitwy liturgicznej (por. RVM 4).

Nasze doświadczenie potwierdza, że różaniec jest „drogocenną” modlitwą, na mocy zarówno swojej prostoty, jak i ewangelicznej głębi. Co więcej – można modlić się na różańcu w każdym miejscu i w każdej sytuacji. Najważniejsze jest jednak to, że jest to modlitwa zbawcza, ponieważ jej ośrodkiem jest odwoływanie się – za pośrednictwem Maryi – do świętego imienia Jezus – imienia, w którym jest zbawienie i które samo jest zbawieniem. Podkreśla to Papież zauważając, że „różaniec [...] jest modlitwą o sercu chrystologicznym” (RVM 1).

Skoro więc modlitwa różańcowa wpisuje się w samo centrum wiary i życia chrześcijańskiego, papież Jan Paweł II na zakończenie listu o różańcu, który włącza się w cały ciąg zachęt Kościoła do odmawiania tej modlitwy, nie zawahał się nazwać go „skarbem” wierzących i Kościoła (por. RVM 43). Jednak – jak potwierdza doświadczenie – nawet skarby mogą pozostawać ukryte przed człowiekiem, dlatego też mają być odkrywane, by ukazały całe swoje piękno, bogactwo i znaczenie. Dotyczy to także różańca. Dlatego też Ojciec Święty zachęca do odkrycia tego skarbu wiary i życia chrześcijańskiego. Wzywa więc: „Drodzy Bracia i Siostry! Modlitwa tak łatwa, a równocześnie tak bogata naprawdę zasługuje, by wspólnota chrześcijańska ją odkryła. [...] Oby ten mój apel nie popadł w zapomnienie nie wysłuchany!” (nr 43).

Podejmując wezwanie wyrażone przez Papieża, z inicjatywy księdza prałata Zdzisława Sadki, kustosa sanktuarium Matki Bożej Różańcowej w Bochni, 20 września 2003 roku, zorganizowaliśmy tamże sympozjum mariologiczne na temat różańca, inspirowane listem papieskim *Rosarium Virginis Mariae*.

Sympozjum rozpoczęło się Mszą świętą – na której był obecny biskup tarnowski Wiktor Skworc – kazanie wygłosił ks. prał. Zdzisław Sadko.

Po Mszy świętej odbyła się sesja, w czasie której zostały wygłoszone cztery referaty. Ks. dr Sylwester Jaśkiewicz z Radomia, wygłosił referat *W trosce o eklezjalną wizję różańca, List apostolski Rosarium Virginis Mariae papieża Jana Pawła II*, w którym zwrócił uwagę na ciągłość nauczania Kościoła o różańcu i jego znaczeniu, akcentując zwłaszcza jego eklezjalne znaczenie. Ks. dr hab. Michał Bednarz, tarnowski biblista, w referacie *Tajemnice światła – podstawy biblijne*, zwrócił szczególną uwagę na zaproponowane przez papieża Jana Pawła II „Tajemnice światła”, przedstawiając ich biblijne podstawy i ich znaczenie dla wierzącego. Ks. dr hab. Janusz Królikowski, zajął się zagadnieniem jednego ze sposobów odmawiania różańca. W referacie *Modlitwa różańcowa jako memoria Christi cum Maria*; w wypowiedzi została zwrócona uwaga na związek modlitwy różańcowej z tradycją modlitewną św. Bazylego Wielkiego. W ostatnim referacie *Różaniec w ikonografii*, ks. prof. dr hab. Ryszard Knapiński omówił zagadnienie najwcześniejszych i najwybitniejszych przedstawień różańca w ikonografii. Wykład bogato zilustrował przezroczami, a obrazy, które przedstawił mogą stać się inspiracją dla ikonografii współczesnej.

Sympozjum bocheńskie spotkało się z na tyle dobrym przyjęciem licznych uczestników, że na jego zakończenie zdecydowano się nazwać go: *Pierwszym Bocheńskim Sympozjum Mariologicznym* oraz podjęto decyzję, by takie sympozja w

bocheńskim sanktuarium różańcowym organizować corocznie jako jeden z elementów przygotowania do października – miesiąca maryjnego. Akta bocheńskiego sympozjum zostały przygotowane do druku i ukażą się w najbliższym czasie.

ks. Janusz Królikowski